

och barnen alltid varit, och att I ären så friska. Kyss dem, våra älskade, ömt från deras fader. Snart, snart får jag sjelf hölja Dig och dem med mina kärleksfulla kyssar!

Helsa varmt och tacksamt Farbror och Tante. Till Nanny en särskild helsning från Hennes Farbroderliga beundrare. Glöm ej Melander och Gossarne. Till Olivia och Ida stackarena äfven min kära helsning.

Calle har jag ej sett på en vecka. Han är allt ännu hos Borgströms på landet I morgon skall jag dit på middag.

Farväl min älskade ljufva makan. Så tungt, så tungt, att gå till sömns blott med tanken på Dig och så långt från Din varma famn. Att nu känna Dig krypa nära med hufvudet lilla på mitt bröst, vore salighet. Du sofver väl nu godt. Jag, såsom ofta, vakar med hjertat fullt af tanken på Dig,

Din trogne
J. V. S:n

Kl. 1 om natten till den 12:te Aug.

187 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 18.VIII 20
1849

HUB, JVS handskriftssamling

Ömt Älskade Maka!

Helt bekymrad skrifver jag, ehuru väl jag sjelf till en del lärer vara orsak till mitt bekymmer. Du fick väl den 7:de mitt bref, hvori jag lofvar afresa härifrån kring den 12:te och beder Dig ej vidare skrifva. Men den 6:te gick ju post från Idensalmi. Då hade Du ju ännu icke fått mitt bref och hade väl, snäll som Du varit, bort skrifva mig till. Emellertid har jag hela denna vecka intet bref fått och är deröfver i jemn oro. Mitt enda hopp är, att någon resande från Kuopio på Postkontoret uttagit mitt nämnda bref, och att Du fått det tidigare än den 6:te. Du har då glömt beräkna, att jag antagit brefvets framkomst till Tisdagen och derföre ännu hoppats på Ditt bref från Måndagen. Bevare Gud! att någon annan orsak funnes till Din tystnad. Med stor oro har tanken på Din möjliga sjukdom, dessa dagar uppfyllt mig, med bitter förkänsla och bittra tårar har jag för ögonblick tänkt på den utsägliga olyckan, att förlora Dig. Ja älskade Maka! om Gud straffade mig så hårdt, vore sannerligen min kraft bruten i lifvet. Med ödmjukt, ödmjukt hjerta vill jag bedja om förskoning för denna hårda pröfning; och jag vill hoppas, att naturens vanliga ordning icke skall omvändas, för att förkrossa mig. Äfven Du älskade bör tänka så, att Ditt lif är mig det dyrbaraste på jorden. O, jag säger så litet! Det är mig mera än mitt eget lif, än allt. Tänk också, att Ditt lif är det dyrbarare för våra barn. Mig kunna de arma små lätt sakna; men utan modersvård vore deras barndom hård och öde, deras framtid osäker och lätt gifven förderfvet till pris,

Men jag vill vända mina tankar från dessa sorgliga aningar, hoppas och tro, att dessa rader ännu komma i Din varma hand, till Ditt varma hjerta. Min hela själ är hos Dig min älskade, ömt, ömt saknade ljufva maka. Jag har hela denna vecka haft arbete från morgon till sena natten. Nu är kl:n 9 f. m. och jag måste åter gå till Borgström, der Assekuranskomiteen sitter, vars Sekreterare jag är. Detta har fördröjt min resa en vecka. I Tisdag Onsdag måste jag slippa härifrån.

Helsa alla. Kyss barnen tusendefallt ömt från deras fader. Mina

varma varma kyssar till Dig! Jag darrar af längtan och af glädje vid tanken att jag snart åter har Dig älskade, saknade ljufgoda Maka, Dig mitt lifs allt mitt hjerta nära, så nära nära.

Din trogne Make
J. V. S:n

H:fors den 18 Augusti.

10 **188** *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN AUGUSTI*
1849
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Makan lilla!

Jag sänder Dig ännu ett par ord, hvilka hinna fram, hoppas jag tillika med mitt senaste.

20 Glad blir det väl, att finna Dig och barnen i vårt lilla hem, der blott få veckor återstå oss att lefva. Men jag fruktar så för att göra de goda Farbror och Tante besvär. Finner Du, att vagn och pålitlig kusk kan umbäras, så res dock; men i hvarje fall med skjutshästar. Du kan ju tillbringa natten på Toivola, men hafva ett bref till Pappa färdigt och afsända det med ett bud genast om aftonen, då Pappa säkert är god och på morgonen afhemtar Dig. Ty utan allt skydd blir det ledsamt att fara öfver passet.

För att icke riskera dröjsmål, skickar jag här så mycket pengar, jag vågar sända orekommenderadt. Behöfver Du mera vid ankomsten till Kuopio, så vänd Dig till Pappa.

30 Äfven nu skrifver jag hindrad af flera andra bref i sista poststund. Likväl måste jag tillägga. Gör Dig inga bekymmer för resan. Passar det sig ej, så vänta på min ankomst.

Gud vare hos Dig älskade, saknade Makan min! Gifve Han, att jag måtte få återse er alla friska. Gå några berättelser om Kolera här, så var lugn. Blott ett par fall hafva visat sig. Jag har hvarje regndag tänkt på Er minskade glädje af landtlifvet. Troligen har ni äfven der dessa dagar åska, som här varit serdeles stark. Det var natt, och jag tänkte då på glädjen att vara hos Dig och se Dig trygg, när Du fått krypa till mitt bröst. Saknad och längtan börjar tära på mig alltmera. De drifva på mitt arbete, och jag gör allt för att snart få omfamna Er mina kära,
40 kära, som Gud skänkt mig.

Helsa kärt Farbror och Tante. Calle är ännu hos Borgströms, men kommer hem i dag.

Adjö älskade min. Mina varma kyssar till Dig och barnen.

Din trogne kärleksfulle
Make J. V. S:n